کسب و کار

چگونه انتقادهای کاری را از دل تعاملات روزمره بیرون بکشیم؟(بخش اول)

وقتی «مایا» به عنوان مدیر ارشد بازاریابی یک شرکت کالاهای مصرفی انتخاب شـد، خیلی زود متوجه شد که مدیرعامل شـرکت، سـوالات و جزئیات زیادی درباره زمان‌بندی‌های کمپین‌های تبلیغاتی از او می‌پرسد؛ سوالاتی که از نظر او برای شخصی در آن سطح مدیریتی، غیرعادی بود.

او در ابتـدای امـر تصور می‌کرد کـه مدیرعامل، یک مدیر ذرهبینی است که بیش از حد در امور کارکنانش دخالت دارد اما بعدا متوجه شـد که این رفتار او، ناشی از نگرانی عمیق و «اگاهتمان» در مورد توانایی مایا در اجرای سـریع و چابک برنامه‌ها بود. مدیرعامل کم‌کم داشـت به تصمیم خود برای استخدام مایا شک می‌کرد و مایا روحش از آن خبر نداشت.

همزمان، «لئون»، معاون ارشد منابع انسانی شرکت متوجه شـد که همکارانش در تیم رهبری، به جای آنکه طبق رول گذشته، شخصا در جلسات ارزیابی استعدادها شرکت کنند، به جای خود نماینده می‌فرستند. لئون به مرور از عدم‌همکاری آنها دلخور شد اما نفهمید که این رفتار در واقع بیانگر «امنیت ناگفته» آنها بود: اینکه او زمان را به خوبی مدیریت نمی‌کند و وقتی جلساتش این طور است، لابد توانایی مدیریت واحد منابع انسانی را هم ندارد.

این سناریوها یک چالش متداول در رهبری سازمانی را نشان می‌دهند: تشخیص اینکه تعاملات روزمره و به ظاهر عادی، در واقع ممکن اسـت بازخوردهایی پنهان و عمیق باشـند. وقتی رهبران سازمان نتوانند سیگنال‌های «بازخورد پنهان» را دریافت کنند یا متوجه آنها شوند، فرصت درک و پاسخ به اطلاعات حیاتی را از دسـت می‌دهند؛ اطلاعاتی مهم درباره کسب و کار یا روابط یا سازمانشـان. این ناتوانی در دریافت بازخورد می‌تواند از جهات مختلف به رهبر سـازمان لطمه بزند: از سوی کارکنان زیردسـت، رهبران بالادسـتی، همکاران هم‌سطح و سـرمایه‌گذاران خارجی. فرقی نمی‌کند که این گسـستگی کجا رخ می‌دهد. پیامدهایش، یعنی تصمیمات نادرست، تکرار خطاها، تنش در روابط و توقف رشد، همگی پرهزینه‌هستند.

چرا بازخوردهای حیاتی، پنهان می‌مانند؟

با وجودی که دهه‌ها صدها کتاب و مقاله و دوره آموزشی، مردم را به ارائه بازخورد صریح و مسـتقیم یا گفتن «اصل مطلب» تشویق می‌کنند، اما بسیاری از بازخوردهای خیلی مهم، اغلب ناگفته می‌مانند یا در بهترین حالت به صورت غیرمسـتقیم و در قالب تعاملات روزمره، سوال‌ها یا پیشنهادهای جزئی مطرح می‌شوند. چرا این طور است؟

اولا افرادی که بازخورد می‌دهند معمولا از بیان مسـتقیم آن دچار تردید هسـتند؛ به‌ویژه اگر از پیامدهای آن واهمه داشته باشند یا در فضایی فرهنگی فعالیت کنند که در آن، صراحت یک رفتار نابسند است.

دوم، افراد گاهی به اشـتباه فکر می‌کنند که بازخوردشان را صریـح و واضح منتقل کرده‌انـد در حالی که چنین اتفاقی نیفتاده (مثلا من سه بار کارش را اصلاح کردم یعنی معلوم نیست که از کارش راضی نیسـتم؟) و مورد آخر اینکه، کسانی که انتقاد یا پیشـنهادی در ذهن دارند ممکن است متوجه نباشـند که بازخورد مهمی برای ارائه دارند. احتمالا سرشان شـلوغ اسـت، یا متوجه نگرانی‌های واقعی خود نیستند، یا توانایی بیان احسـاسات درونی خود را ندارند، یا به طور مبهم از پیامی که باید منتقل شود آگاهند.

صرف نظر از علت، وقتی بازخوردی پنهان می‌ماند، این رهبران سازمان هسـتند که در بی‌خبری می‌مانند. نگرانی‌های مهم مطرح نمی‌شوند، نشانه‌های هشداردهنده اولیه نادیده گرفته می‌شـوند و اطلاعات ارزشمند هرگز به آنها نمی‌رسد. وقتی مشکل بیخ پیدا می‌کند، ناگهان این سوال به ذهنشان می‌آید که «چرا هیچ‌کس زودتر چیزی به من نگفت؟»

چطور بازخورد پنهان را شناسایی کنیم؟

رهبـران سـازمان می‌توانند با یک سـری اقدامات عملی، بازخوردهای پنهان را شناسـایی کرده و مطمئن شوند که از مسـائل مهم باخبرند. اگر می‌خواهید مطمئن شوید که بازخوردهای مهم و لازم از دیدتان پنهان نیسـت، این چهار استراتژی را امتحان کنید:

۱- به‌دنبال سرنخ‌های بازخورد پنهان بگردید

درسـت مثل موج‌های ظریف که زیر سـطح آب ساکن در جریانند، بازخورد پنهان نیز الگوهایی نامحسوس از خود به جا می‌گذارد. فقط باید یاد باشـید آنها را شـکار کنید. باید کنجـکاوی خود را طوری تقویت کنید که این نشـانه‌ها را تشخیص دهد. می‌توانید نگرانی‌های ناگفته را پیش از آنکه به مشکل تبدیل شوند، کشف کنید. سه نشانه کلیدی که باید به آنها توجه کنید:

تکرار سوالات و پیشنهادها درباره جزئیات ظاهرا کم‌اهمیت: وقتی افراد ذی‌نفع، مثل مدیران یا همکاران پارها پیشنهادها یا سوالاتی را تکرار می‌کنند که در ظاهر جزئی و کم‌اهمیت هسـتند، ممکن است در واقع نگرانی‌های عمیق‌تری در مورد توانمندی، آمادگی یا عملکرد در پشـت این سوالات پنهان باشـد. این لحظات کوتـاه در کنار هم تبدیـل به بازخورد رهبری سازمان هسـتند.

افزایش دخالت در تصمیمـات اجرایی: وقتی افراد ناگهان به تصمیماتی ورود می‌کنند که قبلا وارد نمی‌شدند یا وقتی بیش از حد معمول، درخواست بررسی و بازبینی می‌کنند، این می‌تواند نشانه کاهش اعتماد باشد.

کاهـش غیرمنتظره مشـارکت: وقتی افـراد بدون دلیل مشـخصی، مشارکتشـان را کاهش می‌دهند، ممکن است نشانه‌ای باشد مبنی بر اینکه تمایلی به همکاری ندارند یا آن وظیفه یا کار، دیگر برایشـان اولویت نیسـت که هر دو مورد می‌تواند نشان‌دهنده نگرانی‌هایی درباره توانایی یا انرژیخشی رهبری شـما یا ناهماهنگی در امور اسـتراتژیک باشد. اگر متوجه این الگوها شدید، آنها را نادیده نگیرید. کنجکاو شوید و بپرسید «چه چیزی ناگفته مانده؟ چه نگرانی‌هایی ممکن است در زیر سطح پنهان شده باشند؟» هرچه زودتر به دنبال پیام واقعی بگردید زودتر می‌توانید به آن رسیدگی کنید.

۲- فضایی امن برای بیان حقیقت ایجاد کنید

چه آگاه باشـید چه نه، بدانید که اطرافیانتان همیشـه در حال بررسـی این هسـتند که ریسک گفتن حقیقت به شما چقدر است. هرچقدر احساس امنیت بیشـتری داشته باشند، آمادگی‌شان برای ارائه بازخوردهای مهم بیشـتر خواهد بود و کمتر نیاز است که برای بیان حقایق، شجاعت و جسـارت به خرج دهند.

مترجم: مریم مرادخانی
منبع: HBR

مدیرعامل شرکت بازآفرینی شهری ایران:

لزوم به اشتراک‌گذاری تجارب مشابه بازآفرینی شهری ایران و مالزی

مدیرعامل شرکت بازآفرینی شـهری ایران ضمن دعوت از وزیر مسـکن و دولت محلی مالزی برای بازدید از ایران و اقدامات صورت گرفته در زمینه بازآفرینی شهری و تولید مسـکن، به اهمیت اشتراک‌گذاری تجـارب مشـابه خصوصا در زمینه پیشـگیری و سازگاری در برابر تغییرات اقلیمی اشاره کرد.

به گزارش پیام آشـنا: دومین نشست مجمع عمومی هیـئات به درخواست هیات ایرانی و با ابتکار عمل نماینده دائم جمهوری اسلامی ایران در برنامه اسکان بشر ملل متحد دیدارهای دوجانبه با مقامات برخی کشورها برای عبدالرضا گلپایگانی معاون وزیر راه‌وشهرسازی و مدیرعامل شرکت بازآفرینی شهری ایران فراهم شد.

در حاشـیه مجمع عمومی اسـکان بشر سازمان ملل متحد، عبدالرضا گلپایگانی معـاون وزیر راه و شهرسـازی و مدیرعامل شرکت بازآفرینی شهری ایران با کرمینگ وزیر مسکن و دولت محلی مالزی دیدار کرد.

در ابتدای این دیدار کرمینگ، ضمن قدردانی از این دیدار، سال جاری را به دلیل ریاست کشور مالزی بر اتحادیه کشورهای جنوب‌شرقی آسیا (ASEAN) بسیار حائز اهمیت برشمرد و از حمایت ایران برای انتخاب مالزی برای ریاست مجمع عمومی اسکان بشر برای سالهای ۲۰۲۵ تا ۲۰۲۷ تقدیر و خواستار راهنمایی، حمایت مضاعف و به اشـتراک گذاری تجارب ایران در این راستا شد.

وزیر مسکن و دولت محلی مالزی همچنین با اشاره به میزبانی کشـور مالزی برای برگزاری هفتمین کنفرانس منطقه‌ای وزرای مسکن و شهرسازی آسیا و اقیانوسـیه (APMCHUD) طی سال جاری، ضمن دعوت از ایران برای شـرکت در این رویداد، خواستار مشارکت حداکثری برای برگزاری هرچه بهتر آن شد.

گلپایگانی نیز در ایـن دیدار، ضمن ابلاغ وزیر راه و شهرسازی، گزارشی از روند اقدامات ایران در زمینه تامین زمین و تولید مسکن برای اقشار کم درآمد در طی سـالهای گذشـته پرداخت و برنامه دولت جمهوری اسلامی ایران جهت استمرار این فعالیت‌ها را تشریح کرد.

معاون وزیر راه و شهرسـازی همچنین نمایه‌ای از وضعیت سکونتگاه‌های غیررسمی بافت‌های فرسوده میانـی و محدوده‌های تاریخی فرهنگی ارائه کرد و فعالیت‌های شرکت بازآفرینی شهری ایران در زمینه ارتقاء کیفیت زندگی در این محدوده‌ها را تشریح کرد.

مدیر عامل شرکت بازآفرینی شهری ایران به ابتکار جمهوری اسلامی ایران برای رفع موانع و تسریع در بهسازی، توانمندسازی و بازآفرینی این محدوده‌ها در چارچوب ستاد بازآفرینی شهری پرداخت.

گلپایگانـی ضمن دعوت از وزیر مسـکن و دولت محلی مالزی برای بازدید از ایران و اقدامات صورت گرفته در زمینه بازآفرینی شهری و تولید مسکن، به اهمیت اشتراک‌گذاری تجارب مشابه خصوصا در زمینه پیشگیری و سـازگاری در برابر تغییرات اقلیمی اشاره کرد.

معـاون وزیـر راه و شهرسـازی در پایـان ضمن اعلام آمادگـی ایران برای همـکاری در برگزاری موثر کنفرانس وزرای مسـکن و شهرسازی، احیاء کارگروه‌های تخصصی این کنفرانس را بسـیار با اهمیت برشمرده و بر اقدام ایران برای هرچه فعال‌تر شـدن کارگروه "بهسازی مشـارکتی محله‌های فقیرنشین شهری "تاکید کرد.

با موافقت شورای شهر کرج؛

گود حصارک توسط شهرداری پُر می‌شود

شهردار کرج از موافقت شورای شهر با پیشنهاد شهرداری برای اختصاص اعتباری به‌منظور پر کردن گود حصارک خبر داد.

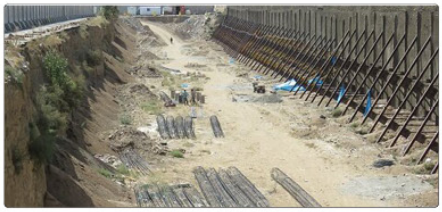

به گزارش پیام آشنا، مهرداد کیانی گفت: بر این اساس این محل که در روزهای اخیر محل بحث بسـیار بود و خطرناکی را برای ساکنان اطراف به همراه داشت، توسط شهرداری کرج پُر خواهد شد.

کیانی با تاکید بر اینکه جان و امنیت شـهروندان برای مجموعه مدیریت شـهری از اهمیت بسـزایی برخوردار اسـت بیان کرد: حفر این گود باعث شده بود ساکنان املاک اطراف، با دلهره بسـیاری روزهای خود را سپری کنند.

وی با اشاره به اینکه این زمین متعلق به شهرداری نیست، اذعان کرد: پیش از این نیز شـهرداری اقدماتی را برای تامین امنیت جانی و مالی ساکنان انجام داده بود؛ اکنون نیز مجدد با تایید شـورای اسلامی شهر، پر کردن گود مذکور توسط این دستگاه خدمات‌رسان انجام خواهد شد.

به منظور هدایت آبهای سطحی؛

فاز ۲ بهسازی خیابان فردوسی اجرایی شد

مدیر منطقه ۲ شهرداری کرج از تکمیل پروژه فاز دوم جدول‌گذاری کلیو و بهسـازی معابر خیابان فردوسـی خبر داد. این پروژه با هدف سامانده‌ی معابر، بهبود هدایت آبهای سطحی و جلوگیری از آب‌گرفتگی در این خیابان اجرایی شد.

به گزارش پیام آشنا، سید جواد موسوی گفت: فاز دوم عملیات بهسـازی خیابان فردوسی شامل تخریب جداول فرسوده و جدول گذاری کافیو به متراژ ۳۰۰ متر، و اجـرای ۱۵۰ متر لوله گذاری اجرایی شده است.

موسـوی همچنین از اصلاح شیب معابر در این محدوده خبـر داد و افزود: با ایـن اقدام آبهای سـطحی به نحو مطلوبـی هدایت و مشـکل آب‌گرفتگـی در زمان بارندگی‌های شـدید رفع خواهد شد.

مدیر منطقه ۲ شهرداری کرج با توجه به اهمیت این پروژه در کنترل سیلاب، اظهار داشت: با اجرای این پروژه، سیستم دفع آبهای سطحی خیابان فردوسـی به طور قابل توجهی بهبود می‌یابد و از سیلاب و خسـارات احتمالی، به ویژه در فصول پربارش سال، جلوگیری خواهد کرد.

این مسئول گفت: به منظور رفاه حال شهروندان و تسـهیل در تردد عابرین پیاده، بهسازی پیاده‌روها و آسـفالت‌ریزی مجدد بخشی از خیابان اجرایی خواهد شد.

وی در پایان ضمن قدردانی از صبر و شـکیبایی شهروندان، از آنها خواست تا با توجه به احتمال بروز مشکل در اجرای پروژه‌های مشابه یا عوامل اجرایی همکاری لازم را داشته باشند. این پروژه گامی مهم در ارتقاء زیرساخت‌های شهری و افزایش کیفیت زندگی مردم است.

قفل زمینی مسکن ۲۹ شهر

راضیه احقاقی – دولت برای مقابله با «پدیده نگهداری زمین» به‌ویژه در تهران و شـهرهای بزرگ از وظیفه قانونی شهرداری‌ها و سـازمان ثبت اسناد و املاک در «اخذ عـوارض ۲ تا ۶ درصـدی از مالکان زمین‌های بلااستفاده» استفاده می‌کند.

۲۹ شهر کشور در تامین زمین ۹۹ ساله برای ساخت مسکن حمایتی با کمبود مواجه هسـتند؛ به گفته دولت در حالی که آمالی ۵۹هزار هکتار زمین حاشیه شهرها در دسـتور کار دولت طی ۴ سـال گذشته بود؛ اما در نهایت ۲۵هزار هکتار زمین قابل تخصیص شـناخته شدند و زمین برای ساخت ۸۰۰هزار واحد به سازندگان تحویل داده شـد. در این شرایط تامین زمین ۹۹ ساله تبدیل به یکی از موانع اصلی اجرای طرح مسـکن ملی شده است.

اگرچه تامین زمین ۹۹ ساله مطابق برنامه محقق نشد، اما دولت می‌تواند از ظرفیت زمین‌های فریزشده در داخل شهرها برای ساخت مسـکن در کشور استفاده کند، ماده ۱۲ قانون ساماندهی بازار زمین، مسکن و اجارهها که در اردیبهشـت ۱۴۰۳ ابلاغ شد؛ ظرفیت‌های خوبی برای فریزدایی از زمین‌های رها شده از سوی مالکان حقیقی و حقوقی، خصوصی و غیرخصوصی درنظر گرفته است. درعین حال رونق ساخت‌وسـاز در بافت فرسـوده و ناکارآمد نیز می‌تواند بخشی از قفل زمینی مسکن در شهرهای کشور به‌خصوص کلان‌شهرها را باز کند.

سرعت‌گیر پروژه‌های مسکن حمایتی

وزارت راه و شهرسازی در هفته اخیر گزارشی از عملکرد قانون جهش تولید مسکن و همچنین میزان پیشرفت پروژه‌های نهضت ملی مسکن به مجلس شورای اسلامی ارائه و خلاصه‌ای از این گزارش را به شکل عمومی منتشر کرد. ششم اردیبهشت امسال وزارت راه و شهرسازی از سامانه تم به عنوان داشبورد مدیریتی داده‌های طرح‌های مسکن حمایتی رونمایی کرد و وعده داد تا با جمع‌آوری به‌روز داده‌ها در این داشـبورد مدیریتـی از این پس اطلاعات طرح‌های مسکن حمایتی در حالی که مطابق قانون به نمایندگان مجلس شورای اسلامی ارائه می‌شود، به شکلی شفاف نیز منتشر شود. بررسی گزارش‌های منتشر شده از سوی وزارت راه درخصوص تامین زمین و پیشرفت طرح‌های مسکن ملی در کشور از بروز چالش مهم تامین زمین حکایت دارد. در طرح ملی مسکن بالغ بر ۶ میلیون و ۷۲۶هزار نفر ثبت‌نام کردند؛ از این تعداد ۴ میلیون و ۳۳۲هزار نفر یا سه استعلام اولیه واجد شرایط دریافت مسـکن ملی شناخته شدند؛ این سه استعلام عبارت بودند از وضعیت سابقه مالکیت خصوصی، فرم ج (دریافت مسکن حمایتی) و عدم‌دریافت تسهیلات بانکی در حوزه تامین خانه.

با در نظر گرفتن استعلام چهارم (سنجش احراز سکونت فرد متقاضی در محل دریافت خانـه دولتی ؛ در واقع زمانی به یک فرد خانه دولتی دریک شهر مشخص تعلق می‌گیرد که ۵ سال در شهر مدنظر سکونت داشته باشد)، تعداد متقاضیان واجد شرایط به یک میلیون و ۵۶۵هزار نفر کاهش یافت. همچنین در ادامـه ۹۵۱هزار نفر از واجدین شرایط پس از تکمیل پرونده، با افتتاح حساب ثبت‌نام خود در این طرح را قطعی کردند. جدیدترین گزارش از آن حکایت دارد که طی ۴ سال اخیر، دولت تنها موفق به تامین زمین جهت ساخت خانه برای حدود ۸۰۰هزار خانواده شده و مابقی متقاضیان چشم‌انتظار تعیین تکلیف تخصیص زمین هسـتند.

در این میان ۲۹ شـهر با چالش در تامین زمین مواجه هسـتند که این شهرها عبارتند از: شهر جدید صدرا در اسـتان فارس، تهران، شهر جدید بهارستان در استان اصفهان، شهر جدید پرند در استان تهران، سنندج در استان کردستان، همدان، کرمانشاه، خرم آباد، یاسوج، قـروه، مریـوان، مجموعه مهرگان در اسـتان قزوین، بوجرد، کامیاران در استان کردستان، شهر جدید گلبهار در خراسـان رضوی، سقز، لار در استان فارس، بهبهان در استان خوزسـتان، شهرکرد در استان چهارمحال و بختیاری، اسلامشهر در استان تهران، جوانرود در استان کرمانشاه، یوکان در استان آذربایجان غربی، دیواندره در استان کردستان، کوهدشت در استان لرستان، نظرآباد در استان البرز، اسـدآباد در استان همدان، کاشمر در خراسان رضوی، اسلام آباد غرب در کرمانشاه و یافه در استان کردستان. بر اساس مواد ۸ تا ۱۲ قانون جهش تولید مسـکن تاکنون ۱۶۴هزار هکتـار زمین ملی و دولتی در مناطق شهری شناسایی شده است که پس از بررسی در کارگروه‌ها و کمیته‌های مرتبط استانی و ملی، تامین ۵۹هزار هکتار زمین مصوب و نهایی شده است. همچنین مجموع اراضی مصوب و نهایی شده دولتی و خصوصی حدود ۸۰هزار هکتار است.

پتانسیل زمین‌های فریز شده شهرها را دریابید

اگر ۵۹هزار هکتار زمین مصـوب در این قانون تامین می‌شد، امکان سـاخت یک میلیون و ۹۰۰هزار واحد مسکونی مهیا می‌شد. اما تا به حال تامین ۲۵هزار هکتار زمین در راسـتای این قانون نهایی شده و به ۷۷۸هزار متقاضی نیز زمین تخصیص یافته است. در حالی دولت به دنبال اخذ راهکاری برای الصاق زمین‌های بیشـتر به محدوده شهرها با هدف تامین زمین موردنیاز برای ساخت مسـکن ملی است که زمین‌های فریز شده در داخل شهرها پتانسیل به مراتب بیشتری دارند.

بررسی‌ها حاکی از آن است که در بافت داخل محدوده شهرها بالغ بر ۶۰هزار هکتار زمین فریز شده متعلق به اشـخاص حقیقی، حقوقی، خصوصی و غیرخصوصی وجود دارد که در صورتی که ماده ۱۲ قانون ساماندهی بازار زمین، مسکن و اجارهبها اجرایی شود و شهرداری‌ها از مالکان زمین‌های فریزشـده شـهری عوارض ۲ تا ۶ درصدی دریافت کنند؛ قفل تامین زمین شکسـته می‌شود. قانون ساماندهی بازار زمین، مسکن و اجارهبها در اردیبهشـت ۱۴۰۳ به تصویب رسید و ابلاغ شد؛ اما ماده ۱۲ این قانون کـه بر راهکارهای ممانعت از فریز زمین تاکید دارد؛ فعلا اجرایی نشده و به نوعی این قانون فریز شده است. زمین‌های فریز شده شهری پتانسیل ساخت یک میلیون مسکن جدید را دارند.

استفاده از پتانسـیل زمین‌های داخل شهرها نسبت به زمین‌های حاشـیه شـهرها این مزیت را دارد که زمین‌های داخل محدوده نیـاز به صرف هزینه برای ایجاد زیرساخت مسـکونی را ندارند و اگر دولت برای رونق ساخت‌وساز به سراغ این زمین‌ها برود؛ متحمل هزینه کمتری در تامین زیرساخت می‌شود. در عین حال کیفیت زندگی در زمین‌های حاشیه‌ای مطلوب نبوده و ایـن مناطق بـه دلیل عدم‌برخـورداری از زیرساخت‌های شهری، زندگی مطلوب و کم هزینه‌ای را برای ساکنان رقم نمی‌زنند. در کنار موارد یاد شده بافت فرسـوده نیز پتانسیل بالایی برای ساخت خانه در داخل حریم شـهرها دارد؛ درواقع با نوسازی بافت فرسوده امکان عرضه حدود یک میلیون مسـکن جدید فراهم می‌شود؛ درحالی دولت به دنبال تامین زمین در حاشیه شهرها و شهرسازی در نقاط دورافتاده است که اگر بر زمین‌های داخل محدوده شـهرها تمرکز شود؛ نتیجه به مراتب بهتری به دست می‌آید. در این شرایط به نظر می‌رسـد دولت در نظر دارد مـاده‌ای از قانون ساماندهی بازار مسکن، مصوب سـال ۱۴۰۳ را برای مقابله با پدیده نگهداری زمین بعد از یکسال بی‌عملی در اجرای قانون، به اجرا درآورد.

بزرگراه مدرس، ۵۵سال پیش

سـال ۱۳۴۹ بود که با شلوغ‌تر شـدن تهران، عملیات ساخت بزرگراه مدرس که از مرکز شهر به سمت شمال شهر تهران کشیده شده، آغاز شد تا بلکه ترافیک پایتخت کمی کاهش پیدا کند.

به گزارش پیام آشنا به نقل از همشهری آنلاین، هنوز هم این انتهای به‌دلیل موقعیت استراتژیک خود یکی از مسیرهای پرطرفدار برای رفت‌وآمد بین شمال و جنوب شهر محسوب می‌شود و از خیابان‌های کلیدی شرقی-غربی عبور می‌کند و همین موضوع باعث دسترسی آسان به نقاط مختلف شهر شده است. پیش از انقلاب، اسلامی این بزرگراه با نام شاهنشـاهی شناخته می‌شد و طول تقریبی آن ۹ کیلومتر است.

تصویری که تابلوی ابتدای این بزرگراه در آن مشخص است، ضلع شمال غربی میدان هفت تیر (۲۵ شهریور سـابق) را در سال ۱۳۴۹ نشان می‌دهد. خیابانی که در عکس می‌بینید، ابتدای خیابان «همونه» است که تابلوی ابتدای بزرگراه در این محل نصب شده است. این خیابان در آن سـال‌ها از ضلع شمال غربی میدان هفت تیر به سمت شمال و خیابان ناهید (مدائن سابق) به موازات و به جنوب خیابان شهید مطهری (تخت طاووس سابق) منتهی می‌شد.

در سـال ۴۹ برای ساخت بزرگراه، ساختمان‌های ضلع غربی خیابان نمونه تخریب شد و مسیر بزرگراه مدرس بعد از تخریب ساختمان‌های معارض در مجاورت خیابان‌های مطهری و بهشتی (تخت طاووس و عباس‌آباد) و مناطق شـمالی‌تر شهر ادامه یافت و با ساخت زیرگذر و پل در مسـیر آن تا چهارراه پارک وی کشیده شد. در تصویر بعدی نیز نمایی از تقاطع خیابان بهشتی و محل ساخت بزرگراه مدرس را در سال ۱۳۴۹ مشاهده می‌کنید.

محیط زیست

مهم‌ترین چالش محیط زیست عدم تعادل بین ظرفیت زیستی و ردپای زیستی است

معاون اسبق سازمان محیط زیست گفت: عدم توازن بین ظرفیت زیستی و ردپای زیستی مهم‌ترین چالش زیست محیطی است که آینده حیات را با مخاطرات جدی مواجه کرده است.

به گزارش پیام آشنا، یوسف حجت در گفت‌وگو با ایسنا با اشاره به اینکه مهم‌ترین چالش زیست‌محیطی در سطح جهانی و ملی فرا تر رفتن مصرف بشر از ظرفیت زیستی کره زمین است، اظهـار کرد: در حال حاضر ما نزدیـک به دو برابر توان تحمل طبیعی کره زمین را مصرف می‌کنیم ظرفیت زیستی کره زمین حدود ۴ میلیارد نفر است در حالی که در حال حاضر حدود ۸ میلیارد نفر در آن زندگی می‌کنند. این فشار دو برابری بر منابع مختلف زمین، مشکلات جدی را به وجود آورده است.

وی افزود: تغییرات آب و هوایی نیز یکی دیگر از معضلات بزرگ است که ریشـه در همین مصرف بیش از حد دارد. بر اساس محاسبات اگر تعداد انسان‌ها به همان ۴ میلیارد نفر کاهش یابد، معضل تغییر آب و هوایه شـدت کاهش پیدا می‌کند. درمورد ایران باید اشـاره کرد که رد پای زیسـتی مردم حدود ۳ برابر ظرفیت زیستی کشور است. برای تأمین نیازهای زندگی پایدار سـرزمین ما به میزان ۳ برابر نیاز دارد تا بدون تخریب بتوانیم زندگـی را پیش ببریم. این امر منجر به نابودی سـریع منابع طبیعی کشور خواهد شد.

معاون اسبق سازمان محیط زیست با بیان اینکه رودخانه‌ها و دریاچه‌ها در حال خشـک شدن هسـتند و زمین‌ها با مشکل نشست مواجه‌اند، بیان کرد: بررسی‌ها نشان می‌دهد که با الگوی فعلی تولید و مصرف ظرفیت زیستی کشور ما به کمتر از ۳۰ میلیون نفر کاهش یافته است. در حالی که ۸۰ میلیون نفر در این سرزمین زندگی می‌کنند. این وضعیت فشار بسیار سنگینی را بر سـرزمین وارد می‌آورد و منابع طبیعی به سرعت در حال نابودی هسـتند. از ۲۵۰ میلیارد متر مکعب آبهای زیرزمینی که پیش از این وجود داشت؛ اکنون به ۱۵۰ میلیارد متر مکعب کاهش یافته است. اگر ادامه این روند به همین شکل باشد به زودی نه آبهای سـطحی و نه آبهای زیرزمینی کافی برای تأمین نیازهای ما وجود خواهد داشت.

حجت عنوان کرد: مقایسـه‌ای که می‌توان انجام داد این است که آبی که سالانه به واسطه بارش تأمین می‌شود، مشابه حقوق ماهیانه ما است و آبی که زیر زمین وجود دارد مانند ذرایعی است که از نیاکان به ما رسیده است. در حال حاضر ما در حال مصرف ارثیه خود هستیم بدون آنکه به عواقب آن توجه داشته باشیم.

وی با بیان اینکه در سـال‌های اخیـر ۷۰ درصد از نیاز آبی از آبهای سطحی و ۳۰ درصد از منابع زیرزمینی تأمین می‌شده اسـت گفت: اکنون این موضوع برعکس شده و این وضعیت بشدت خطرناک است و ممکن است به وقوع پدیده‌هایی نظیر خشک شدن دریاچه ارومیه یا زاینده‌رود بینجامد. این مسائل نه صرفاً یک رویداد موردی، بلکه یک روند مسـتمر هسـت با کاهش مداوم منابع آبی باید آگاه باشیم که در آینده با شرایط به مراتب بدتری مواجه خواهیم شد. لذا ضروری است که به سرعت الگوهای تولید، مصرف، زندگی و حتی جمعیت خود را به گونه‌ای مدیریت کنیم که سرزمین ما دچار تخریب نشود.